

Р Е Ш Е Н И Е № 102

гр.Кюстендил, 01.08.2018 г.

В И М Е Т О   Н А   Н А Р О Д А

Кюстендилският окръжен съд, наказателно отделение,
в откритото заседание
на двадесети и седми юни
през две хиляди и осемнадесета година, в състав

Председател:МИРОСЛАВ НАЧЕВ
Членове:ПЕНКА БРАТАНОВА
ТАТЯНА КОСТАДИНОВА

при секретаря Емилия Стойкова
с участието на прокурора от КНОП Бойко Калфин
като разгледа докладваното от съдия **Братанова** ВНОХД № 277
по описа за 2016г. на КОС и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда глава XXI НПК- "Въззивно производство".

Адв.Д. Д.- защитник на обвиняемите Р.С.К. и В.А.Б. обжалва с въззивна жалба присъда № 23/21.02.2018 г. по НОХД № 1086/2017г. по описа на същия съд. С посочената присъда двамата подсъдими за признати за виновни в това, че на 03.10.2014 година, около 18,00 часа в гр. Кочериново, ул. „Юрий Гагарин“, в съучастие като съизвършители са дали имотни облаги (дрехи втора употреба) на Е. И. Д. и на И. С.Д. с обща стойност на дадените имотни облаги 8,50 лева, с цел да ги склонят да упражнят изборителното си право на изборите на 05.10.2014 година за народни представители в полза на Коалиция АБВ (Алтернатива за българско възраждане - в съответствие с Решение № 820 - НС / 02.09.2014 година на ЦИК с пореден № 14 в бюлетината на партиите и коалициите, регистрирани в ЦИК в изборите за народни представители на 05.10.2014 година), с което са извършили престъпление по чл. 167, ал. 2, пр. II-ро (ред. ДВ, бр. 19/2014г., в сила от 05.03.2014г.), във вр. с чл. 20, ал. 2, във вр. с чл. 2, ал. 1 и ал. 2 от НК. На осн. чл.54 от НК са им наложени наказания „Лишаване от свобода“ за срок от 8 месеца, и „Глоба“ в размер на 10 000 лв. по отношение на всеки от тях. Наказанието ЛС е отложено за изтърпяване с изпитателен срок от 3 години на осн. чл.66 НК. На основание чл. 304 НПК ДНРС е оправдал двамата подсъдими по повдигнатите обвинения в частта относно това, че са дали на Е. Д. и на З. Г. дрехи без никаква стойност, както и по обвинението, че престъплението е извършено при условията на продължавано престъпление по см. на чл.26, ал.1 НК.Подсъдимите са осъдени да заплатят и разноските по делото.

В жалбата са релевирани възражения за неправилност на постановената присъда, изразяващи се в неправилна преценка на доказателствата по делото. Твърди се, че деянието е несъставомерно, тъй като не е доказано нито от обективна, нито от субективна страна. Навеждат се доводи за приложение на чл.9, ал.2 НК. Искане се отмяна на постановената присъда и постановяване на нова, осъдителна присъда.

Окръжна прокуратура Кюстендил чрез своя представител изразява становище за неоснователност на въззивната жалба.

Защитникът на подсъдимите –адв.Д.Д. поддържа жалбата си пред окръжния съд.

Подсъдимият Р.С.К. не се явява пред въззивния съд и не е взел становище по жалбата си.

Подсъдимият В.А. П. твърди, че е невинен и иска да бъде оправдан.

Кюстендилският окръжен съд, след проверка на фактическия и доказателствен материал, след неговото обсъждане както поотделно, така и в съвкупност, и при пределите, установени в чл. 334 НПК и след като провери на осн.чл. 313 и чл.314 НПК изцяло правилността на присъдата, счита, че въззивната жалба е допустима, доколкото е предявена от надлежна страна в наказателния процес и в срока по чл. 319 НПК. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна поради следните съображения:

Фактическата обстановка е изяснена от ДнРС. По делото са събрани в съответствие с процесуалния ред необходимия обем доказателства за обстоятелствата, включени в предмета на доказването, като е спазен процесуалния ред, гарантиращ тяхната годност. Фактите по делото са правилно установени. Доказателственият материал по делото, проверен и приобщен от съда по реда на НПК, не е тълкуван превратно или изопачено, ДнРС е направил обоснован извод за доказаност на обвинението, поради което и постановената присъда следва да бъде потвърдена на осн. чл. 334 т.6 вр. чл.338 НПК.

От събраните по делото доказателства се установява следната фактическа обстановка, която се споделя изцяло от КОС:

С указ № 201 на Президента на Р България са насрочени избори за НС на 05.10.2014г. С решение № 820-НС от 02.09.2014г. на ЦИК е обявена поредността на номерата на партиите и коалициите в бюлетината за изборите за народни представители, като под №14 участва коалиция АБВ, сред чиито членове и симпатизанти били и двамата подсъдими.

Два дни преди изборите – на 03.10.2014г., около 18, 00 часа подс. К. и подс. Б. отишли с автомобила на подс. Р.К. в ромската махала в гр. Кочериново, където спрели пред къщата на Д. А., известен в махалата с прякора си „М.“. След спирането им около автомобила се събрали деца и жители на махалата, сред които В.Б. се ползвал с добро име и уважение. Те започнали да раздават намиращите се в кашони в автомобила дрехи втора употреба. Сред присъстващите били Е. Д., И. Д., З. Г.и С. И.. От дрехите, раздавани от подсъдимите, такива получили св. Е. Д. на стойност 7,50 лева, И. Д.- на стойност 2 лева и З. Г. /без никаква стойност/. Докато раздавали дрехите подсъдимите приканвали намиращите се наоколо лица (сред които свидетелите Е. Д., И. Д. и З. Г.) да гласуват на изборите за народни представители на 05.10.2014г. в полза на коалиция АБВ, като им казвали: „Ако може да пуснете бюлетина № 14! Да гласуваш за № 14! Да уважиш № 14!“.

За да стигне до описаната фактическа обстановка, първостепенният съд е събрал доказателствата, необходими за правилно решаване на делото. Направил е прецизен анализ на събрания по делото доказателствен материал, като е обмислил доказателствата както поотделно, така и в съвкупност. Разпитал е подробно св. Е. Д., И. Д., С. И., Ц. М., С. И., Н. Д., Н. Д., К. И., О. Й. и М.К.; приобщил е по надлежния

процесуален ред пок. на св.Е.Д., И.Д.,З.Д., С.И., Н. Д., К.И., дадени на ДП и прочетени по реда на чл. 281, ал. 4 вр. ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК; както и дадени пред друг състав на съда и прочетени по реда на чл. 281, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК); както и пок. на св.Мандева дадени пред друг съдебен състав и прочетени по реда на чл.281, ал.1, т.5 НПК; провел е очни ставки между св.И.Д. и К.И. Посочените показания са обсъдени подробно и задълбочено. ДнРС подробно е обсъдил различията в отделните детайли на показанията на посочените свидетели, изложил е мотиви кои от тях подкрепя, в коя част и защо и е направил обосновани изводи за последователността и идентичността им по отношение обстоятелствата, които всеки един от свидетелите е възприел. В тях се съдържа информация за факти и обстоятелства, възприети непосредствено и в осъществяването на които те са взели пряко участие. ДнРС не е пренебрегнал наличието на отделни противоречия в показанията на част от свидетелите /св. Е.Д., И.д. З.Г./- относно това кой от подсъдимите, на кого и какви точно дрехи е раздавал, както и относно присъствието на подс. Б.. Тези показания подробно, детайлно и последователно са съпоставени помежду им; съпоставени са в частите им от ДП при предходно разглеждане на делото и в частите им, в които се покрепят от показанията на други свидетели- К.И., О.Й.,М.К., С.И., Ц.М.. Съдът не е пренебрегнал писмените доказателства по делото, съдебно оценителна експертиза и иззетите по делото веществени доказателства, като всички доказателствени средства са обсъдени в тяхната взаимна връзка и съвкупност.

ДнРС е обсъдил и обясненията на двамата подсъдими, като се е съобразил, че същите са доказателствено средство наред с всички други и нямат приоритетна доказателствена сила. Те имат двойк характер- като на пряко гласно доказателствено средство по см. на чл.115 НПК, а от друга- като израз на защитната позиция на подсъдимите. ДнРС обосновано ги е кредитирал в частите, в която същите не отричат, че на инкриминираната дата са се намирали в ромската махала на Кочериново, както и обосновано не им е дал вяра в частите, в която посочват, че не са агитирали и не са задавали дрехи с тази цел. Те са съпоставени в тази им части с показанията на присъстващите свидетели и обосновано са приети за естествен израз на защитната им позиция.

Във връзка с тезата на защитата, че подс. Б. не е участвал в агитирането на присъстващите лица, ДнРС е обсъдил подробно показанията на св. М. (дадени пред друг състав на съда и прочетени по реда на чл. 281, ал. 1, т. 5 от НПК). Твърдението, че в тях се съдържат оправдаващи обстоятелства, е подробно разгледано от ДнРС. Тази теза убедително е отречена с излагане на дължимите мотиви, към които настоящата инстанция изцяло се присъединява и не намира за необходимо да преповтаря. Само следва да се посочи, че участието на този подсъдим в предизборна агитация чрез раздаването на дрехи се подкрепя и от пок. на св.Е.Д. пред ДнРС, И.Д. и З.Д.- от ДП.

Неоснователна е и защитната теза, отразена във въззивната жалба, че обвинението се основава само на свидетелски показания по чл. 281, ал. 4 НПК. Разпоредбата на чл. 281, ал. 8 НПК не допуска осъдителна присъда да почива изолирано на данни от свидетелски показания, прочетени по реда на чл. 281, ал. 4 НПК, но не изключва кредитирането им, когато се потвърждават и от други доказателства по делото. В настоящия случай забраната не е нарушена, тъй като ДнРС е проявил завишена критичност към събраните по този ред

гласни доказателствени средства и е кредитирал единствено тези от тях, които се потвърждават и от други годни доказателствени източници. В този аспект не е налице нарушение на забраната на чл.281, ал.8 НПК.

Несъстоятелна е и защитната теза, че подс. К. е раздавал дрехи, но не е агитирал към гласуване, а пък че подс.Б. само препоръчвал да се гласува, без да раздава дрехи. Споделените от настоящата инстанция изводи сочат категорично, че и двамата са сторили това, като чрез различни думи и изрази дрехите са били дадени на св. Е.Д., И.Д. и З.Г., като са употребени думите „Ако може да пуснете бюлетина № 14! Да гласуваш за № 14! Да уважиш № 14!“ Тези три лица са пълнолетни български граждани, обект на избирателно право и тезата за раздаване на дрехи на деца, които нямат право да гласуват, не се подкрепя от доказателствата по делото.

В този аспект ДнРС е изпълнил задълженията си задълбочено и подробно да обсъди всички доказателствени източници, да ги провери и да ги съпостави помежду си. Това е сторено при спазване на процесуалните правила и при ясно заявяване на какви доказателствени средства се дава вяра, в коя част и защо. В оценъчната си дейност съдът е спазил принципа на чл. 14 НПК за вземане на решения по вътрешно убеждение, формирано свободно и само въз основа на обсъждането и оценката на събрани и проверени по делото доказателствени източници. При мотивиране на това убеждение този съд е изложил достатъчно убедителни и законосъобразни аргументи, поради което въззивната инстанция няма основания да променя направените в атакувания съдебен акт фактически констатации, в това число и относно авторството на деянието, поради което извода на ДнРС за безусловна установеност на този факт е обоснован и съобразен с доказателствения материал по делото. Затова и ДнРС не е допуснал нарушение на закона при оценката на доказателствата, доколкото същият е длъжен да събере, оцени и провери всички събрани по делото доказателствени източници, за да изгради изводите си по фактите от кръга на чл. 102 НПК.

С оглед на гореизложеното настоящият съдебен състав се съгласява с извода на ДнРС, че двамата подсъдими са осъществили от обективна и субективна страна състава на престъпление по чл.167, ал.2 пр.2 НК /ДВ, бр.19/2014 г., в сила от 05.03.2014г.– вр. чл.20, ал.2 НК и чл. чл.2, ал.1 и ал.2 НК/, предвиждаща наказателна отговорност за всяко наказателноотговорно лице, което предложи или даде на друго имотна облага с цел да го склони да упражни избирателното си право в полза на определен кандидат, политическа партия или коалиция или да гласува на референдум по определен начин. Закриляните от закона обществени отношения са свързани със свободното формиране на убеждението на мотивираното лице за упражняване на активното му избирателно право.

Мотивирано ДнРС е приел, че изпълнителното деяние в случая се е проявило във втората форма, посочена в чл.167, ал.2 НК. То е довършено с даване на имотната облага и упражняването на мотивационното въздействие в полза на определена политическа коалиция. Правилен е довода на ДнРС, че за съставомерността на деянието е без значение дали е постигната преследваната цел – да бъде гласувано в полза на дадената партия или коалиция. В настоящия случай, от установената по-горе фактическа обстановка е несъмнено, че двамата подсъдими на 03.10.2014г., около 18, 00 часа в гр. Кочериново, ул. „Юрий Гагарин“, в съучастие като съизвършители са дали имотни облаги (дрехи втора употреба) на Е. Д. и на И. Д.. Това им действие е осъществено с цел

да ги склонят да упражнят изборителното си право на изборите на 05.10.2014 г. за народни представители в полза на Коалиция АБВ с пореден № 14 в бюлетината на партиите и коалициите, регистрирани в ЦИК в изборите за народни представители на 05.10.2014 г., като са им казвали: „Ако може да пуснете бюлетина № 14! Да гласуваш за № 14! Да уважиш № 14!“.

От субективна страна подсъдимите са действали при пряк умисъл. Същите са съзнавали общественотоопасния характер на деянието си и последиците от неговото осъществяване. Били са били наясно с обстоятелството, че предоставената облага и проведената агитация са от естество да въздействат при формиране на решението на посочените в обвинителния акт лица да гласуват за определена коалиция и са искали настъпването на тези последици.

Не се споделя изразения в жалбата довод за недоказаност на авторството на деянието / в тази насока се изложиха по-горе доводи от страна на въззивния съд/, както и че същото е осъществено под формата на съизвършителство (чл. 20, ал. 2 от НК). Всеки един от подсъдимите е участвал в осъществяване на деянието заедно с другия, като с действията си е допринесъл за настъпване на общия вредоносен резултат. Неоснователно е възражението на защитата, че по делото не са разграничени отделните действия на всеки от двамата подсъдими, тъй като следвало всеки от тях самостоятелно да е осъществил всички елементи от състава на престъплението. При формулиране на обвинението за съучастие под формата на съизвършителство /чл. 20, ал. 2 НК/ е достатъчно да се посочат общо действията на съучастниците при осъществяване на замисленото престъпление, което в случая, е изпълнено, поради което и този довод се отхвърля като несъстоятелен.

Изключително точни са изводите на ДНРС по отношение на оправдаването на подсъдимите по отношение на липса на имотна облага за част от вещите и липса на продължавано престъпление. Срещу това оправдаване не е постъпил протест, поради което КОС отбелязва тези обосновани изводи за пълнота на изложението.

КНОС се съгласява и с извода на ДНРС за осъщественост на деянието от субективна страна- при пряк умисъл. Същите са съзнавали общественотоопасния характер на деянието си, както и последиците от неговото осъществяване. Последните са били наясно с обстоятелството, че предоставената облага и проведената агитация са от естество да въздействат при формиране на решението на посочените в обвинителния акт лица да гласуват за определена коалиция и са искали настъпването на тези последици.

Не се споделят доводите в жалбата за приложение на чл. 9, ал. 2 от НК поради ниската стойност на предоставената имотна облага. ДНРС е изложил подробни мотиви в тази насока, с които настоящата инстанция се съгласява. Към тях може да се добави следното: За да се определи като престъпно едно конкретно поведение, то следва да покаже типичната за този тип прояви степен на засягане на обекта на деянието, което да обоснове използването на санкционни средства и да ги направи общественото приемливи. В настоящия случай не би могло да се приеме, че деянието не е общественотоопасно, доколкото само по себе си начина на извършването на деянието- посещение в квартал на града през деня, раздаване на дрехи с цел подбуждане на адресатите да упражнят своя глас в предстоящите избори в полза на определена коалиция не би могло да получи положителна обществена оценка предвид увреждането на обществените отношения, свързани със

свободното упражняване на правото на избор, респ. не е налице първата хипотеза, визирана в чл. 9, ал.2 НК.

От друга страна КНОС намира, че деянието не е налице и втората хипотеза, предвидена в този текст- че неговата обществена опасност е явно незначителна. Обществената опасност на деянието е обективно качество и при преценка степента на въздействие върху обекта и липсата на неблагоприятни последици извън него, следва да се обсъдят всички обстоятелства, които са от значение за установяването ѝ, респ. да се отчете като фактор и дълбочината на неблагоприятното въздействие- дали обектът на посегателство е поставен в опасност или е увреден. В случая се касае за разпространено през последните години деяние против избирателното право, придобило популярност като „купуване на гласове“, спрямо което е налице ярко изразена нетърпимост от страна на гражданското общество. Съставът на престъплението чл. 167, ал. 2 от НК е създаден с цел защита срещу неправомерно посегателство срещу свободата на политически избор. В този случай обществената опасност на деянието не се повлиява от стойностния размер на предложената облага, тъй като степента на обществена опасност е завишена, независимо от стойността на облагата.

При определяне вида и размера на наказанието следва да се отчетат всички обстоятелства, обуславящи наказателната отговорност на подсъдимия- степента на обществена опасност на деянието е висока, доколкото са засегнати обществени отношения, свързани с политическите права на гражданите. От друга страна степента на обществена опасност на подсъдимите е ниска, доколкото същите са неосъждани и няма данни за други техни противообществени прояви. ДНРС мотивирано е съобразил обстоятелството, че в случая следва да се приложи чл.2, ал.1 и 2 НК, доколкото нормата на чл.167, ал.2 НК е претърпяла законодателно изменение с ДВ, бр. 19/2014г., в сила от 05.03.2014г. (актуална към датата на осъществяване на престъплението - 03.10.2014г.). Към момента на деянието е било предвидено наказание лишаване от свобода до пет години и глоба от десет хиляди до двадесет хиляди лева. Ето защо, на основание чл. 2, ал.1 и 2 от НК наказанието правилно е било определено в посочените рамки, с оглед задължението на съда да прилага онзи закон, който е бил в сила по време на извършването му и който е по- благоприятен за дееца. Несъмнено в случая по- благоприятна е нормата на чл.167, ал.2 НК, ДВ, бр.19/2014 г.

Същевременно, отчитайки справедливостта на наложеното наказание, съдът, с оглед конкретиката на казуса, намира наложените наказания за несправедливи. ДНРС е определил наказание ЛС в размер на 8 месеца и кумулативно наказание „глоба“ в размер на 10 000 лева. Тези наказания са твърде завишени и при определянето им не са отчетени всички смекчаващи отговорността обстоятелства, които в настоящия случай са многобройни. В този смисъл следва да се приложи разп. на чл.55, ал.1, т.2, б.„Б“ НК, тъй като дори и налагането на ЛС в минимален размер би се явило несъразмерно тежко с оглед конкретната степен на обществена опасност на деянието. Като смекчаващи отговорността обстоятелства КОС отчита чистото съдебно минало на двамата подсъдими, трудовата им заетост, частични признания /доколкото същите не отричат, че факта на посещението си в гр.Кочериново на инкриминираната дата/, добрите характеристични данни и твърде ниският размер на предлаганата имотна облага /възлиза в размер на 8, 50 лева/. Тези обстоятелства сочат, че в случая е налице по- ниска степен

на обществена опасност на деянието и дееца от типичната обществена опасност за този вид престъпления. Отегчаващи отговорността обстоятелства в случая не са налице. Наличието на посочените смекчаващи отговорността обстоятелства има многоброен характер и дават основание на КНОС да приложи разп. на чл.55, ал.1, т.2, б."Б" НК. КОС счита, че с оглед личността на двамата подсъдими и конкретиката на казуса и минимално определеното от закона наказание ЛС би се оказало несъразмерно тежко и несправедливо, поради което посочената разпоредба следва да се приложи.

Ето защо присъдата следва да се измени на осн.334, т.3 НПК вр. чл.337, ал.1, т.1 НПК и да се приложи разп. на чл.55, ал.1, т.2, б."Б" НК, като наказанието ЛС, за което не е предвиден най-нисък предел-се замени с наказание пробация, а на осн. ал.3 на чл.55 НК не се наложи наказание глоба. Предвиденият от законодателя минимален размер на глобата от 10 000 лева също не съответства на тежестта на конкретното деяние, поради което КНОС прецени, че този размер на осн. чл.55, ал.3 НК не следва да бъде налаган. Именно чрез определяне на наказанието „Пробация“ ще се постигнат целите на специалната превенция и преди всичко- поправително-възпитателното въздействие на наказателната репресия. Чрез това наказание ще се осигури превъзпитателния ефект на специалната превенция в най-пълна степен и ще се постигнат съответните положителни промени в съзнанието на дееца.

КОС счита, че адекватните пробационни мерки, които следва да бъдат определени на подсъдимите са тези по чл.42А, ал.2, т.1, т.2 и т.6 НК- „задължителна регистрация по настоящ адрес“ за срок от 1 година и „задължителни пробационни срещи с пробационен служител“ също за срок от 1 година. Първата мярка на осн. чл.42Б, ал.1 НК следва да се изпълнява за посочения срок не по-малко от два пъти седмично. Втората мярка на осн. чл.42Б, ал.2 НК следва да се изпълнява по график, но не по-малко от 1 път месечно в пробационната служба по настоящ адрес на осъдения.

По тези съображения постановената присъда в частта на наложеното наказание се явява необоснована и неправилна, което налага същата да бъде изменена в наказателната част на осн. чл.334, т.3 НПК вр.чл.337, ал.1, т.1 НПК, като се заменят наложените наказания на осн.чл.55, ал.1, т.2, б."Б" и ал.3 НК с „пробация“ в посочения по-горе размер и не се налага наказание глоба. В останалата ѝ част присъдата следва да бъде потвърдена като законосъобразна.

По тези съображения и на осн. чл. 314 НПК, вр. чл.334, т.3 и т.6 НПК вр. чл.337, ал.1, т.1 НПК и вр. чл.338 НПК, окръжният съд

Р Е Ш И :

ИЗМЕНЯВА присъда № 23 от 21.02.2018 г., постановена от Дупнишкия районен съд по НОХД № 1086/2017 г. по описа на същия съд в частта на наложеното наказание, като на осн. чл. 55, ал.1, т.2, б."Б" и ал.3 НК **ЗАМЕНЯВА** наказанията на двамата подсъдими Р.С.К. и В.А.Б. „лишаване от свобода“ в размер на 8 месеца с приложение на чл.66 от НК и глоба в полза на държавата в размер на 10 000 лева с наказание „пробация“ при следните пробационни мерки:

1. по чл.42а, ал.2, т.1 НК вр. ал.3, т.1 НК- задължителна регистрация по настоящ адрес за срок от **1 (една година)**, която мярка

на основание чл.42б, ал.1 НК да се изпълни чрез явяване и подписване пред пробационен служител в ОПС по местоизпълнение на наказанието най- малко два пъти седмично;

2. по чл.42а, ал.2, т.2 НК във вр. ал.3, т.1 НК- задължителни периодични срещи с пробационен служител за срок от **1 (една) година**, която мярка на осн. чл. 42Б, ал.2 НК следва да се изпълнява по график, но не по- малко от 1 път месечно в пробационната служба по настоящ адрес на осъдения.

На осн. чл.55, ал.3 от НК **НЕ НАЛАГА** по- лекото наказание „глоба“.

ПОТВЪРЖДАВА присъдата в останалата ѝ осъдителна наказателна част.

В оправдателната ѝ част присъдата не е протестирана и е влязла в сила.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.